

Színház, 1972/04.

négyysz

12. részlet /

FÖLDES ANNA

A „kritikai abszurd” dráma

Beszélgetés Páskándi Gézával
a Vendégség bemutatója után

Elkísértem a szerzőt a Pesti Színház pénztárához. A nagyon kedves pénztárosnő egy árnyalatnyi sóhajtással, mogorván ígérte meg, hogy *megpróbál* eleget tenni a szerző kérésének. Mert nem olyan könnyű, amit Páskándi Géza f el-adott: négy jegyet kért a *Vendégséghez*, pénzért, de lehetőleg egymás mellé, és még január hónapban.

A sikernek ez a nagyon is prózai jegye, amely tüneményesen gyorsan, körülbelül a kritikák megjelenésével egy ütemben követte a bemutatót, nemcsak kommerciális és szociológiai, de szak-mai szempontból is tanulságos. Tanulságos azért, mert egyszerre igazolja is, cáfolja is a színházak profilvitájában elhangzottakat, hiszen Páskándi Gézának a hitvita köntösében megjelenő, katarzist csak komoly szellemi koncentráció révén ébresztő történelmi drámája abban a többnyire mulatságos, modern komédiákat kínáló kamaraszínházban került bemutatásra, amelyet a kritika is, a közönség is hajlamos, ha nem is pehely, de azért a könnyű súlycsoportba sorolni. A más súlycsoportból való Páskándi-darab művészi és közönségsikere tehát látszólag megingatja a profilkövetelők érveit. Ugyanakkor - igazolja is, ha tekintetbe vesszük, hogy volt e színház műsorpolitikájának egy Eörsi, Örkény, Sarkadi névvel jellemezhető mélyárama is. És a társadalmi mondanivalót korszerű írói-színpadi eszközökkel érvényre juttató kortársdrámáknak ebbe a láncolatába már jóval szervezesebben illik az egyéb-ként „nemzeti színházi volumenű” Páskándi-dráma []